

Publicerad 2016-07-13 15:51 av Jeflea Norma, Diana.

Moya dorogaya, Sara.

”Sara” vi var arbetskollegor för 29 års sedan, första gång från dess idag jag såg dig på min lunch rast du var i sällskap av tre söta livvakter på avstånd, du shoppade och tittade efter mig också,

jag förstod språket ganska bra och busiga pantomimen och fördrog hålla mig till en vänlig leende åt dina tre änglar och passera i mitt ärende.

Hjärtlig tack så mycket, du är själv en ängel och fortfarande så vacker och small, men jag blev rund som en gammaldags gitarr, på grund av stilla sittande, men utan rynkor tack vare dina hälsoråd på kafferasters som var till stor nytta genom livet, nu ska jag sporta mycket, hoppas vi ses.

Återseendet var en av min sommar glimt och lycka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jeflea Norma, Diana. med Poeter.se id #40227 innehar upphovsrätten